REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
STALNA SLUŽBA U IMOTSKOM
Ante Starčevića 23
21260 Imotski

P-26/2024-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj – Stalna služba u Imotskom po sucu Mati Kukavici u pravnoj stvari tužitelja Dalibora Mikruta, OIB:38920638817, iz Sesveta, Koprivnička ulica 15, zastupan po punomoćniku Mirku Perkušiću, odvjetniku iz Imotskom protiv I-tuženice Zdravke Mikrut, OIB: 61685703837 i II-tuženika Dražana Mikruta, OIB: 67291910406, oboje iz Slivna, Slivno 83, oboje zastupani po punomoćniku Marku Ljubičići, odvjetniku iz Splita, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 12. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja Dalibora Mikruta koji glasi:

"Utvrđuje se da 1/4 dijela nekretnine u naravi obiteljska kuća, označena kao d. č. zem. 5961 pov 40 m2 i dio č. zem. 5961/2 u pov od 126, ukupne površine od 166 m2, K:O: Slivno, adrese Slivno 83, koja nekretnina je prikazana i označena toč. A-B-C-D-A skice stalnog sudskog vještaka Perice Puljića od 14. svibnja 2025. koji dio od 1/4 u naravi predstavlja 1/2 prizemlja predmetnog objekta, predstavlja vlastitu imovinu ostavitelja pok. Jure Mikruta odnosno da ¼ dijela navedene nekretnine u naravi ½ prizemlja predmetnog objekta ne predstavlja bračnu stečevinu pok. Jure Mikruta i I-tuženice Zdravke Mikrut."

II/ Nalaže se tužitelju Daliboru Mikrutu solidarno naknaditi I-tuženici Zdravki Mikrut i II-tuženiku Dražanu Mikrutu trošak parničnog postupka u iznosu od 2.750,00 eura u roku od 15 dana.

III/ Odbija se preostali dio zahtjeva I-tuženice Zdravke Mikrut i II-tuženika Dražana Mikruta za naknadom troška parničnog postupka u iznosu od 775,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je rješenjem iz ostavinskog postupka iza pokojnog Jure Mikruta (njegovog oca i oca II-tužitelja Dražana Mikruta, supruga I-tuženice Zdravke Mikrut) upućen u parnicu radi utvrđenja da prizemlje obiteljske kuće u Slivnu, Slivno 83 nije bračna stečevina prednika stranaka pokojnog Jure Mikruta i I-tuženice Zdravke Mikrut.

1.1. Naime, tužitelj tvrdi da je dio vlasništva na predmetnom objektu (koje se odnosi na dio prizemlja) prednik stranaka Jure Mikrut stekao nasljeđivanjem iza svog brata pok.

Ivana Mikruta, pa da stoga taj dio niti ne može biti bračna stečevina. Tvrdi da je to njegov stric Ivan Mikrut stekao tako što je u gradnju prizemlja uložio svoj rad, dok je njegov otac Jure Mikrut uložio svoje zemljište, a Vice Vrdoljak, njihov prijatelj, svoj novac, pa da se stoga radi o ortaštvu njih trojice te da je prema dogovoru svakome pripalo u vlasništvo po 1/3 prizemlja kuće (koje predstavlja ½ dijela kuće), a nakon isplate Vici Vrdoljaku, da svakome od njih pripada u vlasništvo po ½ prizemlja.

1.2. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu i konačnim navodima tužitelja, isti traži donošenje presude kojom će se utvrditi da 1/2 prizemlja predmetne kuće, a što u naravi predstavlja 1/4 dijela kuće, predstavlja vlastitu imovinu ostavitelja, pokojnog Jure Mikruta, te da u tom smislu taj dio ne predstavlja bračnu stečevinu njega i ovdje I-tuženice Zdravke Mikrut.

2. Tuženici u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navoda da osporavaju tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ističu da nije sporno da je pokojni Ivan Mikrut sudjelovao svojim radom u gradnji prizemlja, ali da time nije stekao nikakav suvlasnički udio, a niti je bilo takvog dogovora. Također, ističu da je Vicko Vrdoljak samo pozajmio novčani iznos pokojnom Juri Mikrutu kako bi isti sagradio prizemlje, te da mu je od strane Jure i njegove supruge Zdravke, ovdje I-tuženice, u cijelosti i vraćen taj iznos. Slijedom navedenog, smatraju da se radi o bračnoj stečevini, te da stoga tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza, sud je izvršio uvid u presliku rješenja o nasljeđivanju iza pok. Ivana Mikruta od 07. lipnja 2021., presliku rješenja ovog suda pod poslovnim brojem O-149/2023 od 21. studenog 2023., a izvršen je uvid i u dopis HEP-ODS d.o.o. od 19. prosinca 2025., i dopis Vodovod d.o.o. Makarska od 22. prosinca 2025. te u podatke Jedinstvenog registra osoba RH (MUP) za pok. Ivana Mikruta i pok. Juru Mikruta, a osim navedenog izveden je i dokaz uviđajem na licu mjesta uz geodetsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Perici Puljiću te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Zlatka Glibote, Ivana Glavote, Vicka Vrdoljaka, Zlatka Vrdoljaka te Ante Vrdoljaka, kao i dokaz saslušanjem stranaka.

4. Cijeneći rezultate provedenog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine RH br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; nadalje ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

5. Između stranaka je nesporno da je predmet spora prizemlje kuće na adresi u Slivnu, Slivno 83, da prizemlje predmetne kuće predstavlja ujedno ½ dijela kuće, da je tužitelj rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem O-149/2023 od 21. studenog 2003. iz ostavinskog postupka iza pokojnog Jure Mikruta (njegovog oca i oca II-tužitelja Dražana Mikruta, a supruga I-tuženice Zdravke Mikrut) upućen u parnicu radi utvrđenja da prizemlje obiteljske kuće u Slivnu, Slivno 83 nije bračna stečevina prednika stranaka pokojnog Jure Mikruta i I-tuženice Zdravke Mikrut, da je vlasnik zemljišta na kojem je građeno prizemlje kuće bio Jure Mikrut, da je njegov brat Ivan Mikrut sudjelovao radeći na gradnji prizemlja, a Vice Vrdoljak financiranjem predmetne gradnje.

6. Između stranaka je sporno je li između Jure i Ivana Mikruta, te Vice Vrdoljaka prije gradnje predmetnog prizemlja došlo do dogovora prema kojem je Jure Mikrut uložio zemljište, Ivan Mikrut svoj rad, te Vice Vrdoljak novac, a da kao rezultat takvog dogovora svakome pripadne po 1/3 vlasništva na predmetnom prizemlju, pa je li isplatom iznosa od tadašnjih 10.000,00 DEM Vici Vrdoljaku, Ivanu i Juri Mikrutu pripalo po pola vlasničkog udjela u prizemlju predmetne kuće ili nije bilo govora o vlasničkim udjelima već se radilo o pozajmici Vicka Vrdoljaka Juri Mikrutu, a da mu je Ivan Mikrut kao brat pomagao u gradnji prizemlja.

7. Prije svega, za istaknuti je da je na tužitelju teret dokaza u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a da dokaže da je u konkretnom slučaju došlo do ortakluka između njegovog oca Jure Mikruta, strica Ivana Mikruta i Vice Vrdoljaka tako da su se isti udružili na način da je njegov otac uložio zemljište za izgradnju prizemlja predmetne kuće, stric

Ivan svoj rad, a Vice Vrdoljak novac, pa da je svakome pripalo u vlasništvo po 1/3 udjela u prizemlju predmetne kuće, te u konačnici, isplatom Vici Vrdoljaku njegovog udjela, njegovom stricu i ocu po ½ suvlasničkog udjela, zbog čega onda ½ tog prizemlja (što predstavlja ¼ dijela cijele kuće) ne bi bila bračna stečevina pokojnog Jure Mikruta i ovdje I-tuženice Zdravke Mikrut.

8. U tom smislu valja reći da tužitelj nije opravdao taj teret dokaza.

8.1. Naime, isti ne dostavlja niti jednu ispravu koja bi makar posredno ukazivala da bi njegov stric Ivan Mikrut imao udjela u vlasništvu predmetnog prizemlja.

8.1.1. Naprotiv, iz rješenja o nasljeđivanju iza pokojnog Ivana Mikruta (strica tužitelja i II-tuženika, a djevera I-tuženice) od 07. lipnja 2021. (list 4 i 5 spisa) utvrđeno je da ostavinu pokojnika što se tiče nekretnina predstavlja samo jedna nekretnina i to nekretnina koja se ne odnosi na ovu kuću odnosno prizemlje iste koje je predmet ovog spora, dok se kao jedini nasljednik navodi Jure Mikrut (otac tužitelja i II-tužitelja, te suprug I-tuženice), a nakon što su mu sestre i nećakinje ostavitelja, kao sunasljednice, ustupile svoj dio. U tom smislu je za ukazati da se nekretnina ne navodi u ostavini niti kao izvanknjižno vlasništvo odnosno suvlasništvo u nekom dijelu, pa da bi je naslijedio Jure Mikrut, pa da time ista u tom dijelu ne bi bila bračna stečevina.

8.1.2. Nadalje, uvidom u dopis HEP ODS-a d.o.o. od 19. 12. 2025. (list 87 spisa) utvrđeno je da se kao korisnik električne energije na nekretnini u Slivnu, Slivno 83 vodi Jure Mikrut pok. Martina, a uvidom u dopis Vodovod d.o.o. Makarska od 22. 12. 2025. (list 88 spisa) utvrđeno je da je korisnik vodovodne mreže na istoj adresi Jure Mikrut.

8.1.3. Jednako tako, uvidom u podatke Jedinstvenog registra osoba RH (MUP) utvrđeno je da pokojni Ivan Mikrut nikada nije imao prijavljeno prebivalište na adresi predmetne kuće, već na adresi druge kuće i to Slivno 44, a budući da je tamo i živio što je razvidno i iz personalnih dokaza o čemu će biti riječi u daljnjem tekstu ovog obrazloženja.

8.2. Slijedom navedenog, iako navedene isprave ne govore same za sebe tko je vlasnik nekretnine, iz tih isprava, a koje su jedine koje su makar u posrednoj vezi sa tom činjenicom, ne proizlazi da bi Ivan Mikrut imao bilo kakvog udjela u vlasništvu predmetnog prizemlja, a što i jest pitanje o kojem ovisi odluka u ovoj pravnoj stvari.

9. Nadalje, iz iskaza svjedoka Zlatka Glibote, Ivana Glavote i Ante Vrdoljaka utvrđeno je da se predmetna kuća uvijek zvala među narodom „Jurina kuća“ kao i gostionica otvorena u prizemlju kuće koju je držao Jure, a pomagao mu brati Ivan, te je u tom smislu utvrđeno da Ivan Mikrut nikada nije živio u predmetnoj kući, kako u prizemlju, tako niti na katu koji je kasnije sagrađen, već je živio u staroj kući u selu.

10. Osim navedenih činjenica utvrđenih iskazom svjedoka, iz iskaza I-tuženice Zdravke Mikrut te II-tuženika Dražana Mikruta utvrđeno je da su pokojni Jure Mikrut i njegova supruga, ovdje I-tuženica Zdravka Mikrut, financirali kupnju zemljišta na kojem je sagrađena kuća, da je Ivan Mikrut pomagao izvodeći radove na gradnji prizemlja, da je Vicko Vrdoljak pozajmio dio novca potrebnog za gradnju prizemlja i da je prvotan dogovor bio da mu se dio vrati u gotovini, a dio na način da bez naknade u dijelu prizemlja otvori mesnicu, ali kako je isti odustao od otvaranja mesnice da mu je cjelokupan iznos od oko 10.000,00 DEM vraćen isplatama u više puta od strane I-tuženice i njenog supruga, sada pokojnog Jure Mikruta. Nadalje, utvrđeno je da nikada nije bilo govora da bi za rad na gradnji kuće Ivan Mikrut dobio bilo kakvu naknadu pa tako ni naknadu u vidu suvlasničkog dijela u prizemlju kuće, a niti je isti na bilo koji način bilo kada iskazivao da polaže pravo vlasništva na dijelu prizemlja. Utvrđeno je također da je gradnja prizemlja započela prije 1978. odnosno 1979. kada se u tom razdoblju Jure Mikrut zaposlio kao tajnik škole i prepustio vođenje gostionice (dakle, prizemlje je već bilo izgrađeno) svom bratu Ivanu Mikrutu, dok je kat kuće započet s gradnjom krajem 80-ih godina prošlog stoljeća, da je cijelo to vrijeme još i od početka gradnje I-tuženica Zdravka Mikrut bila zaposlena u školi (imala je prije umirovljenja ukupno 40 godina i 3 mjeseca radnog staža), a da je njen suprug Jure Mikrut radio od 1978. kao tajnik u školi, dok njen djever Ivan

Mikrut nije bio zaposlen već da je samo u mladosti radio povremeno na poslovima vezanim uz građevinu.

11. Sud prihvaća kao vjerodostojne iskaze navedenih svjedoka te tuženika budući da su iskazivali jasno, detaljno, spontano i životno o okolnostima koje su im poznate u logičnom kronološkom slijedu bez unutarnjih proturječja. Osim toga, njihovi iskazi su međusobno suglasni u odlučnim činjenicama.

12. Nasuprot tome, sud nije prihvatio kao vjerodostojne iskaze svjedoka Vicka Vrdoljaka i Zlatka Vrdoljaka, te iskaz tužitelja budući da su isti nelogični i nedosljedni, pa kako kao takvi dovode u sumnju vjerodostojnost njihovog cjelokupnog iskazivanja, sud ih nije mogao niti prihvatiti kao vjerodostojne.

12.1. Naime, nije logično da bi kako to tvrdi svjedok Vicko Vrdoljak pregovarao samo sa Jurom Mikrutom vezano za međusobna prava i obveze, a da je u ta prava i obveze uključen i Ivan Mikrut s kojim nije o tom razgovarao, nadalje, nije logično da bi postojao dogovor da Jure Mikrut isplati njegovu trećinu suvlasništva od 10 000 DEM, a da bi nakon toga Jure i Ivan imali svaki po polovicu suvlasništva. Jednostavnom matematikom se dolazi do zaključka da ako jedan od tri suvlasnika (koji imaju jednake udjele) isplati drugog da onda on preuzima njegov suvlasnički udio, kao i da nadalje postoji suvlasništvo, ali dvije osobe, od kojih jedna ima 2/3 suvlasničkog udjela, a druga preostalih 1/3, a ne svaka po polovicu kako to tvrde svjedoci i tuženik. To posebno stoga jer ovi svjedoci navode da su upravo svjedok Vicko Vrdoljak i Jure Mikrut dogovorili vrijednost prizemlja, dakle bez Ivana Mikruta, što je potpuno nelogično ukoliko je doista postojao dogovor da su sva trojica suvlasnici predmetnog prizemlja.

13. Slijedom navedenog, kako je, dakle, utvrđeno da Ivan Mikrut nikada nije isticao da ima pravo suvlasništva na predmetnom prizemlju kao i da nikada nije isto tražio u tom smislu da polaže pravo na dio prizemlja, da nikada nije niti živio u predmetnoj kući već samo Jure i Zdravka Mikrut te njihova djeca, da su zajedničkim sredstvima Zdravka i Jure Mikrut kupili predmetno zemljište i financirali gradnju kuće od prizemlja do sadašnjeg stanja (dijelom i pozajmicom od Vicka Vrdoljaka koju su kasnije vratili), zaključak je ovog suda kako se u konkretnom slučaju upravo radi o bračnoj stečevini u smislu odredbe čl. 4. i čl. 5. tada važećeg Osnovnog zakona o braku (Službeni list SFRJ 26/65), te da nije bilo nikakvog ortakluka između Jure i Ivana Mikruta te Vicka Vrdoljaka u smislu odredbe paragrafa 1175. Općeg građanskog zakonika koje bi imalo za cilj stjecanje suvlasničkih udjela na predmetnom prizemlju, pa je zbog svega navedenog, kao i ostalih utvrđenih činjenica navedenih u ovom obrazloženju, valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te je i odlučeno kao u izreci presude pod točkom I.

14. Sud nije posebno razmatrao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka geodetske struke Perice Puljića niti utvrđenja na uviđaju na licu mjesta, budući da je taj dokaz izveden na okolnost identifikacije predmetnog dijela nekretnine, a što zbog razloga zbog kojih je odbijen tužbeni zahtjev, nije odlučno.

15. Budući da su tuženici u cijelosti uspjeli u sporu, temeljem odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a naloženo je tužitelju da im naknadi trošak parničnog postupka. Tako je temeljem Tbr. 7. – 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 37/22 i 126/22; dalje Tarifa) tuženicima dosuđeno po 200,00 eura za sastav odgovora na tužbu, za sastav podneska od 26. 06. 2025., te isti iznos za zastupanje na ročištima od 23.01.2025., 03.04.2025., 29.04.2025., 25.08.2025., 23.10.2025., 17.03.2025. i 02.10.2025., 100,00 eura za zastupanje na ročištu od 12.11.2024., kao i po 50,00 eura za zastupanje na ročištima od 04.07.2025. i 11.12.2025. što uz uvećanje od 10% s naslova zastupanja više osoba sukladno Tbr. 40. Tarife iznosi 2.200,00 eura, pa kada se na to pridoda PDV-dolazi se do iznosa od 2.750,00 eura, te je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

16. Sud tuženicima nije dosudio trošak za sastav podneska od 23. siječnja 2025. jer taj podnesak nije u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a bio potreban radi vođenja

parnice. Osim toga, sud tuženicima nije dosudio zatraženi iznos za zastupanje na ročištu od 12.11.2024. i za ročišta od 04.07.2025. i 11.12.2025. jer se u prvom slučaju radilo o ročištu na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima, a u druga dva slučaja o ročištima koja su odgođena prije početka sve u smislu Tbr. 9. Tarife, pa je slijedom navedenog odlučeno kao u izreci pod točkom III.

U Imotskom, 12. studenog 2026.

Sudac
Mate Kukavica

Dokument je elektronički potpisan:
Mate Kukavica
Vrijeme potpisivanja:
12-11-2026
13:49:40

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
2.5.4.97=#0C1156415448522D31303138383530353637 35
OU=Signature
S=Kukavica
G=Mate
CN=Mate Kukavica

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda županijskom sudu pisanim podneskom u četiri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-30890-0c033**

Kontrolni broj: **0c777-6a436-61968**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mate Kukavica, O=OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.